

[Udenrigsministeren.]

sagligt på kendsgerningers grund og lader være med under sin tale at fremsætte en lang række fornærmende insinuationer. Kommunisterne kan ikke vente, at vi i det lange løb skal spille spillet på den måde, at de har fri adgang til agitatorisk og propagandistisk at tilsmudse og krænke andre menneskers følelser og bagefter kan forlange at blive taget alvorligt og behandlet, som om de taler, de har holdt, havde alvor og saglighed bag sig. Det havde det ærede medlemme tale ikke; jeg vil gerne give nogle eksempler derpå.

Det ærede medlem talte om, at A-pagten ville sætte krigsapparatet i gang. Det ærede medlem ved, at A-pagten først træder i virksomhed den dag, en af staterne angribes, og at den aldrig selv vil kunne bruges til angreb. Det ærede medlem gjorde sig dummere, end jeg dog går ud fra at det ærede medlem er, langt dummere, idet han ville påstå, at protokollen indeholdt et forslag om Vesttysklands optagelse i A-pagten. Det har ikke noget som helst på sig. Den ændring, der er indarbejdet, er udelukkende sket for at foregribe den dag, da man ikke længere kalder besættelsesstyrkerne for besættelsesstyrker, men da der bliver truffet særlige aftaler med Vesttyskland om, at Atlantmagternes styrker kan forblive i Vesttyskland, selvom besættelsen er hævet. Det har ikke noget at gøre med Vesttysklands optagelse i Atlantpagten.

Påstanden om, at Grækenlands og Tyrkiets tilslutning til Atlantpagten er en offensiv indkredsning overfor Rusland, har heller ikke noget med virkeligheden at gøre.

Det ærede medlem fremsatte en fornærmende udtalelse om, at værnemagerånden breder sig i de militære bygningsarbejder. Det ærede medlem brugte her de sædvanlige overdrivelser på samme måde, som hans kollega i folketinget, der nærmest skildrede Danmark og den danske befolknings levevilkår, som om befolkningen levede i en cementeret fattiggård; det ærede medlem gav en voldsom skildring af de ulykker, de militære foranstaltninger fører med sig, sagde, at der ikke var materialer nok, ikke mursten nok, og nævnte her et eksempel fra Langeland. Jeg har fået den oplysning, at teglværksindustrien gennem forhandlinger med militæret har undersøgt, hvor stort militærets behov er af den samlede, danske teglværksproduktion, og jeg har fået at vide, at det behov, det drejer sig om, er 6 pct. Det er kendsgerningen. Det stiller jo det ærede medlem selv i en belysning, som det ærede medlem selv ikke kan være tjent med.

Jeg undrer mig så tit over, at de ærede kommunistiske medlemmer tilsyneladende ikke et øjeblik tænker på, hvilken menneskelig vurdering de udsætter sig for, når de i den grad overdriver og usandsynliggør alt, hvad de siger.

Og så var der til sidst meddelelsen fra Ritzau, som det ærede medlem gjorde et stort nummer af. En blot og bar gennemlæsning vil vise det ærede medlem, at det ikke er mig, der har udsendt meddelelsen, at det ikke er udenrigsministerens opfattelse, som bliver gjort gældende der, at det er en vurdering, som Ritzaus korrespondent her i byen — formentlig på grundlag af forskellige samtaler — har givet af, hvordan han mente man i udenrigsministeriet bedømte dette spørgsmål. Jeg har ikke haft det ringeste med denne meddelelse at gøre. Der står heller ikke noget som helst sted, at den er udtryk for udenrigsministerens opfattelse. En blot og bar gennemlæsning af sagen vil vise, at der ikke er noget som helst hold deri, og der er heller ikke andre, der — udover kommunisterne — i den tid, der er gået, har tænkt sig noget sådant.

Det ærede medlem talte også om de sociale udgifter. Jeg har talt herom i folketinget, og jeg vil blot sige een ting her. Jeg tror, at det ærede medlem vurderer indstillingen blandt de danske arbejdere helt forkert. Vi har allesammen en meget smuk erindring om, hvordan store arbejderbefolkningsgrupper her i København reagerede under besættelsen. Istedgade er et navn, der er indskrevet i vort fædrelands historie. Jeg kan ikke tænke mig, at den ånd, der prægede kampen, modstanden mod tyskerne i de store arbejdersgader i København, virkelig skulle være helt forsvundet; jeg kan ikke tænke mig, at det ærede medlem skulle have ret i, at det er arbejdernes synspunkt, at vor frihed og sikkerhed og disse arbejdergruppers ret til at leve i et frit samfund ikke er både en økonomisk og en personlig indsats værd. Jeg er overbevist om, at de partier, der står bag ved Atlantpagten, er i langt nærmere kontakt også med disse grupper inderste følelser end det ærede medlem.

Ernst Christiansen: Det ærede medlem hr. P. N. Petersen (Røjle) var bekymret over den risiko, der efter hans mening var ved at optage Grækenland og Tyrkiet i Atlantpagten. Jeg tror, at man må vurdere situationen sådan, at risikoen for Danmark ved ikke at være i Atlantpagten var endnu større. Det ærede medlem sagde jo selv i denne forbindelse, at Danmark ikke forstår sig på udenrigspolitik. Vi må vel prøve